

Naar man imidlertid kræver, at Regjeringen skal gaa sin Vej, og hævder, som det er blevet udtalt i Gaar, at det er ikke alene et Personskifte, men et Systemskifte, man vil have, saa maa Meningen vel selvfølgelig være den, at det skal være de ledende Mænd, i Særdeleshed vel her fra Thinget, der skulde være dem, til hvem Hans Majestæt Kongen burde henvende sig, naar han skulde danne en Regjering for at afløse den nuværende, altsaa danne en Regjering, der var Udtrykket for et Systemskifte, sammenlignet med det System, hvorunder vi regjeres i dette Øieblik. Hvis ikke det er Meninger, skjønner jeg ikke, hvad Meningen er, og jeg tillader mig da at gaa ud fra, at det skal være Meningen, at det skal være dette Things ledende Mænd, f. Ex. ogsaa dets Formand, til hvem man skal henvende sig, naar der skal dannes en Regjering, som skal repræsentere et nyt System og afløse den nuværende Regjering. Men naar Talen er om Administration, turde det dog være, at den Administration, som er øvet af de ledende Mænd i dette Thing, lige saa lidt eller maaske meget mindre kan staa for Kritik som den Administration, der er øvet fra Regjeringens Side. Det turde være, at der ogsaa der kunde være Exempler at drage frem paa, at man ikke har større Øvelse til at lede en Administration, end Regjeringens Medlemmer enten i det Hele eller enkeltvis er i Besiddelse af, og derfor paa ingen Maade har det store Krav paa at blive taget til at styre Landets Forhold i det Hele, som man haade ved denne og ved andre Leiligheder har hævdet for dem.

Formanden (Berg): Maa jeg erindre følgende Talere om, at det, der er Gjenstand for Forhandlingen nu, er Forslag til Paa-stand om Omgang til næste Sag paa Dagsordenen saaledes: „Med Henvisning til den af Folkethinget den 19de November d. A. vedtagne Udtalelse gaar Thinget over til Dagsordenen.“ Jeg nærer det Haab, at ærede Medlemmer, som senere tale, ville have dette i Erindring.

Bluhme: Jeg skal tillade mig igjen at udtale min Beklagelse over denne Dagsorden, for saa vidt den skulde blive vedtagen. Hensigten er jo den om muligt derigjennem at fremtvinge et Regjeringskifte. Det er min fulde Overbevisning, at vi ville naae det Samme ved Forhandling. Det, der tilsigtes, er ganske vist et Duffe fra den allerstørste Del af Befolkningen, et Duffe, som fremtræder klarere og stærkere for hvert Aar og er begrundet i, ikke at Befolkningen jo ser op

til de nuværende Shændehavere af Regjeringen med Agtelse og med personlig Tillid, ikke tvivlende om, naar de ikke kunne gennemføre Noget, at de, som den høitærede Conseilspræsident udtaler, føle dyb Sorg over at se Lovgivningsarbejdet standset, men fordi vi Alle politisk talt synes, at Regjeringen stiller sig, som om den er uden Interesse derfor. Den høitærede Conseilspræsident sagde for, at et æret Medlem havde udtalt sig i den Retning om ham. Jeg veed ikke, hvem der sigtes til, men jeg veed, at det var det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd), der udtrykkelig udtalte, at Regjeringen og det Parti, han var Medlem af, kunde det være ligegyldigt at Alt visnede, det blev kun Selvpineri for os Andre. Vi tro ubetinget, at den høitærede Conseilspræsident med stor Sorg ser paa det Hele, men det Stridt, hvorved han kunde afhjælpe det, er det, han ikke vil gjøre. Hvorfor? Kun for Opretholdelsen af sin Doktrin, en Doktrin, hvis Berettigelse den store Del af Befolkningen ikke vil anerkjende. De anerkjende een Ting, og det er, at man ikke i Dag kan argumentere fra, hvad der blev vedtaget for 30 Aar siden, om, hvad Meningen er med Forfatningen, hvis man den Gang, man lavede Forfatningen, har haft en Mening. Men Udviklingen har ført med sig, at hele Befolkningen opfatter det paa en anden Maade, og saa kan det naturligvis ikke nytte, at man kommer og siger: Ja, men Meningen var, at det skulde være saadan og saadan, men faktisk er det, at hele den største Del af Befolkningen, og at Flertallet af dette Things Opfattelse af Forfatningen er netop den, der laa til Grund for dens Givelse fra deres Side, som vare med at skrive Forfatningen, og saa kan det senere ikke nytte, at man nu sender Professorer rundt i Landet for at holde Forelæsninger over, hvorledes vi burde opfatte den; for det ville vi ikke og det kunne vi ikke. Vor Opfattelse er i Overensstemmelse med den Opfattelse, som gjorde sig gjældende paa den grundlovgivende Rigsdag i sin Tid. Derfor fastholde vi, at vi staa som det konservative Parti i Forhandlingen. Naar jeg ikke kan gaa med til at vedtage Dagsordenen, saa er det, fordi særlig et Spørgsmaal som det, der her skulde have været behandlet, efter min Overbevisning vilde have givet os Beviser i Hænde paa, af hvor stor Værdi det vilde være, hvis særlig den høitagede Conseilspræsident kunde staa som Fører her for Oppositionen mod Princippet Estrup eller rettere staa som Fører for det konservative Parti her i Landet overfor et Fremfrittsministerium, thi de høihjerte Udtalelser,